

N- (Bilge Karasu'nun 'Gece' Romanından)- **Pasif/ Edilgen**

Karakter Mütemediyen bir “hiçolum” çerçevesinde cereyan eden N, hırsı belki de başarılı olmayı, o an yaşadıklarından üstün tutmaktan uzak bir karakterdir. Suskun ve çekingen yapıdaki N, kimseye zarar veremeyecek, mülayim, sakin yaratılıştaydı. Zaman zaman öfkelendiği durumlar olsa bile, O bunlara karşı da soğukkanlı hareket ederdi.

Aktiviter N, okumayı seven, alışkanlık edinmiş bir karakterdir. Anlatıcı ile zaman zaman tavla oynarlar, kimi zamanda fikir alış verişinde bulunurlardı.

ÖRNEK ANILAR

Zararsız N yapı itibariyle, kimseye zarar veremeyecek bir karakterdi. “Her yazının, her yaşamın, ölü dönemleri, ölü alanları, ölü yerleri vardır. N. ise, sürekli bir hiçolum içinde görünürdü bana. Düşüncelelerinden, yazılarından, davranışlarından kimseye zarar gelmezdi.”

Suskun/Çekingen Kapalı, edilgen bir karakter barındıran N., Suskun ve çekingendi. “Düşüncelerinden, yazılarından, davranışlarından kimseye zarar gelmezdi; ama hepsinin altında yatan, bu hiçolum dediğim şey, belki de suskunluğu, çekingenliği, gizliliğiyle, her şeyden daha tehlikeliydi.”

Yabancı/ Atak N, her şeyden kendisini soyutlayan, yabancılaştıran bir karakterdi. “Her şey karşısında, yaşam karşısında, yabancıydı; bir yabancıyın ürkekliği, kopmuşluğu, boynu büküklüğü, -bir de, bir de, çelişkiye düşmeden söyleyebilirim sanırım, edepsizliğe benzeyen ataklığı- içinde...Gerçi sonraları, bu “yazgıya boyun eğmişliğin' boynu büküklükten ayrı olduğunu da anladım.

Mülayim N, yapacaklarını iyi sınırlandıran, mülayim bir karakterdi. “Bizim yaptıklarımız, onu kudurtuyormuş kimi gün;yazanaklar öyle gösteriyor. Ama herhangi bir şey yapamağa da kalkmıyor, kimseyle oturup bu yapıp eylediklerimizi konuşmuyor enine boyuna. Kendimi, bütün okumuşların gölgesi haline getirdim getireli, ardıma taktıklarım daha dış dokunur bir şey bildirmedi.”

Sakin/Soğukkanlı N, öfkesini bile sakinlikle, kontrollü yaşayabilen bir karakterdi. “herhangi bir durumu kabul etme gücü, bize karşı açıkça bağırp çağıranlardan bile tehlikeli kılıyor onu. Adamı gözümde büyütüyor muyum? Öfkesizliğini,öfkelerinin -çok çok- parlayıp sönen, unutulmuş çeşitten saman alevleri olması,düşündürücü...İnsanın öfkelenip saldıracak olması gerek. Öfkelenmesi için de sarsılmaz, değişmez birtakım örneklere dayanması gerek.”